KÜRTÇE TV

Yazan: Naci Konyar - 14 Ocak 2009

Küçük kafalar şahısları, orta kafalar hadiseleri, büyük kafalar fikirleri konuşur; ülke gündemi o kadar hızlı değişiyor ki şahıs ve hadiseleri takipten memleketin gerçek meselelerini tartışmaya zaman kalmıyor. Müsademe–i efkarın olmadığı zeminde de barika–i hakikat'in ışığını göremiyoruz. Bu gün ki Türkçe'si ile fikir tartışmalarının olmadığı yerde hakikat şimşeğini göremiyoruz.

Son günlerin gündem yığılmalarından biri olan Kürtçe TV'nin yayın hayatına girişi ile birlikte ortaya çıkan sonuç toplumda tartışmalara yol açtı…

Hükümetin Kürtçe TV yayını açılımı ile ilgili olarak bir özel TV kanalında Kürt kökenli aydınların ve sanatçıların katıldığı bir program izledik.

Kürt aydınları Kürtçe TV açılımının bir devrim olduğunu, Kürt halkında bayram coşkusu yarattığını, bu ülkede Kürtlerin de yaşadığını ancak dillerini konuşamadıklarını, 1 ocak 2009'u milat olarak kabul ettiklerini, Kürtçe yayının Kürtçe yi meşrulaştırdığını, devlet yayını olmasının da ayrıca özel bir anlamı olduğunu;

Kürtçe TV açılımı yirmi yıl önce hayata geçirilmiş olsaydı kırk bin insanımızın ölmeyeceğini, böyle radikal bir kararın cumhuriyet tarihinde ilk defa devlet tarafından siyasi bir karar olarak alındığını, dille birlikte kimliklerinin de kabul edildiğini, bu adımın makul çoğunluk tarafından olumlu olarak değerlendirildiğini söylüyorlardı.

Kürt kökenli aydınlarımız ve sanatçılarımız TRT Şeş ile başlayan Kürtçe yayının övgüsünü yaparken bir başka salonda Diyarbakır Belediye Başkanı devletin bu iyi niyetli girişimini kundaklayan sözler sarf ediyordu.

'Bu halkın dilini, kültürünü ve kimliğini kabul etmeyenler, yirmi yıldır verilen mücadele sonucu bunu kabul ettiler. Bu mücadele böyle devam ederse yakında bu toprakların da adını kabullenecekler'…

Osman Baydemir'in söyledikleri gayet açık:

Yirmi yıldır verilen PKK mücadelesi ile halkın dilini kültürünü kabul ettiniz. Kürtçe TV de devletin bize bir lütfu değil, bizim söke söke aldığımız kültürel bir haktır. Bununla kalınmayacak yakında bu toprakların Kürdistan olduğunu da kabul edeceksiniz diyor belediye başkanımız…

Şimdi bu ülkenin sade bir vatandaşı olarak düşünüyoruz ve soruyoruz;

Ergenekon soruşturması gerekçesi ile ülkeye yıllarca onurla hizmet vermiş, milletimizin göz bebeği, saygın kurumu ordumuzun en yüksek kademelerine kadar yükselip görev yapmış emekli paşalarımız, yargı mensuplarımız, profesörlerimiz göz altına alınırken, Osman Baydemir'e sessiz kalınması bize hukukta sadakat ve ihanet kavramlarının değerlendirilmesin de bir değişiklik mi yapıldı acaba diye düşündürüyor…

Cumhuriyeti beraber kurduğumuz Kürt kardeşlerimize Türkçe konuşmaları için yapılan ısrar yada zorlama onları Türklükle bütünleştirmeye, birleşmeye yönelik daha doğrusu millet olmanın kıvancını duymaya yönelik iyi niyetle yapılmış bir tasarruf olarak değerlendirilmelidir.

Yoksa Kürt kardeşlerimizin özel hayatlarında ana dilleri ile konuşmaları kimi ilgilendire bilir. Çerkez akrabalarımızın, gürcü kardeşlerimizin ayrıca ülkemizde var

olduğu söylenen yirmi etnik unsurun ana dilleri ile konuşmalarını bu ülkenin her vatandaşı kültürümüzün zenginliği olarak görür ve öyle değerlendirir.

Ancak biz bir devletiz. Tek milletiz. Ve o devletin anayasasının 3. maddesinde: 'Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçe'dir' diye yazıyor.

Düşünüyoruz; bir devlet resmi dili olan Türkçe yi vatandaşlarına öğreteceğine devlet eliyle Kürtçe yi öğretmesi Kürt vatandaşlarımızı Türkçe öğrenmekten caydırmaz mı ? ayrıca bunun millet olarak ayrımcılığa sebebiyet vereceği nasıl görülmez. Bu ülkede yaşayan yirmi küsur etnik unsur da yayın izni isterse ne yapılacaktır.

Bir Macar türkoloğun meşhur bir sözünü hatırlıyoruz;

'Türkçe konuşan birisi, Balkanlardan Çin'e kadar olan sahada, Türkçe konuşa konuşa rahatlıkla seyahat edebilir.' Evet Türkçe'miz Çince ve Hintçe den sonra dünyanın üçüncü büyük dilidir. Bizler Yahya Kemal in ' Bu dil ağzımda annemin sütüdür' dediği güzel Türkçe'mizi işiterek, okuyarak öğrendik.

1277 yılında Karamanoğlu Mehmet bey ' Bundan böyle sarayda, divanda ve her yerde Türkçe'den başka dil konuşulması yasaktır' diye ferman buyurmuştu.

Bu gün yaşasaydı bu açılım için hangi fermanı çıkarırdı dersiniz?

Yorum Ekle

Naci Konyar